

Zpravodaj národní rady SFŘ

2012 - 2015

ČÍSLO 4/2013

ŘÍJEN 2013

Papež František: Katolík se má míchat do politiky

Uvnitř naleznete:

Co bude

- formační seminář v Brně
- františkánské misie v Českých Budějovicích
- kalendář NR na rok 2014

Co bylo

- zasedání národní rady
- kapituly a vizitace
- křížová cesta na Petříně
- pouť ke sv. Antonínku a další
- setkání mládeže
- mezinárodní vizitace
- misie v Estonsku

Různé

- primice u PMS
- formace
- výročí profese
- a mnoho dalších

Vládci nesmí postrádat pokoru a lásku a občané – zejména pak katolíci – mají projevovat zájem o politiku. Toto téma rozvinul papež František v jedné ze svých homilií, při které rovněž vyzval k modlitbě za státní představitele.

Evangelium o setníkovi, který pokorně a s důvěrou žádá o uzdravení svého služebníka, spolu s listem sv. Pavla Timotejovi, ve kterém vybízí k modlitbě za vládce, Svatého otce podnítily k „reflexi nad službou úřední moci“. Vládce „musí milovat svůj lid. Pokud jej totiž nemiluje, nemůže vládnout, nýbrž nanejvýš vnášet trochu řádu a pořádku“. Papež připomněl krále Davida, který zhřešil sčítáním lidu a žádá Pána, aby potrestal jeho samého, a nikoliv lid. Dvěma vládcovými ctnostmi jsou totiž láska k lidu a pokora, zdůraznil Svatý otec.

Nelze vládnout bez lásky k lidu a bez pokory! Každý muž a každá žena, kteří se mají ujmout vlády, si musí položit následující dvě otázky: Miluji svůj národ, abych mu lépe sloužil? Jsem pokorný a vyslechnu různá mínění, abych zvolil nejlepší cestu? Pokud si tyto otázky nepoloží, jejich vláda nebude dobrá. Vládce – muž či žena, který miluje svůj lid, je pokorný.

Svatý Pavel naopak vyzývá ty, kteří jsou vládě podřízeni, aby „konali modlitby za všechny, kdo mají moc, abychom mohli vést život pokojný a klidný“. Občané nesmí ztrácet zájem o politiku.

Nikdo z nás nemůže prohlásit: „To se mne netýká, protože vládnou ti druzí...“. Nikoliv, jsem zodpovědný za jejich vládu a musím se co nejvíce vynasnažit, aby vládli dobře. Musím se také co nejvíce účastnit politického života, nakolik je to pro mne možné. Podle sociální nauky církve je politika jednou z nejvyšších forem milosrdné lásky, protože je to služba obecnému dobru. Nemohu si tedy před ní umýt ruce. Každý z nás jí musí něco věnovat.

Existuje rozšířený zvyk nadávat na vládu a kritizovat, co se nedaří, podotkl papež. „Posloucháte zprávy v televizi - a politiky tam jen bijí holí. Čtete noviny – a také tam o nich mluví špatně a stále proti nim“. Vládci jsou možná hříšníci, tak jako David, připustil Svatý otec. My však máme spolupracovat – vyjádřit svůj názor, promluvit i opravit, neboť všichni musíme mít účast na společném dobru. „Častokrát jsme

slyšeli, že dobrý katolík se nemíchá do politiky“, pokračoval papež František. „To však není pravda a není to dobrá cesta.“

Dobry katolik se micha do politiky a vnaši do ni to nejlepsi ze sebe sama, aby vládnouci mohl vládnout. Co nejlepsiho však můžeme vládcům nabídnout? Modlitbu! Tedy to, co uvádí sv. Pavel: „Modlete se za všechny lidi, za krále a všechny, kdo mají moc.“ Namítnete: Ale Otče, jak se mohu modlit za toho špatného člověka, který musí skončit v pekle...Modli se něj nebo za ni, aby mohli dobře vládnout, aby milovali svůj lid, sloužili mu a byli pokorní. Křesťan, který se nemodlí za své vládce, není dobrý křesťan. Řeknete – Otče, jak se mám modlit za tohoto člověka, se kterým to není v pořádku. Modli se za něj, aby se obrátil! Ale modli se! To ti neříkám já, ale svatý Pavel. Je to Boží Slovo.

„Dávejme tedy to nejlepší, co máme – nápady, podněty, avšak zejména modlitbu. Modleme se za naše vládce, aby nás dobře spravovali, aby vedli naši vlast, náš národ a také celý svět kupředu, aby vládl mír a společné dobro“, zakončil Svatý otec své ranní kázání v kapli Domu sv. Marty.

Jana Gruberová

Naléhavě hledáme překladatele formačních textů

Milé sestry a bratři, jistě jste si už zvykli na Zpravodaj s přílohami, které tvoří formační texty, na kterých pracuje speciální komise při Mezinárodní radě našeho řádu. U tohoto čísla přílohy nemáme. Je to tím, že mě kromě běžných rodinných, pracovních i řádových povinností naplno zaměstnávala příprava mezinárodní vizitace v našem národním bratrském společenství, sestra náhradnice utrpěla ošklivý úraz a tak překlady nabraly značné zpoždění.

Mnozí z vás víte, že překlady a tlumočení nejsou moje profese a tak mi jdou ztuha a pomalu a zpoždění se nezmenšuje...Prosím Vás tedy o pomoc. Kdyby nás na překlady bylo víc, mohli bychom zpoždění přes léto dohnat a napříště se střídát např. tak, aby každý ze skupiny překládal jen jeden díl ročně (to by podle mě šlo snadno zvládnout). Texty vycházejí jednou za měsíc na stránkách www.ciofs.org ve čtyřech jazykových mutacích – anglicky, italsky, španělsky a francouzsky (na této adrese můžete nahlédnout do originálu a posoudit, zda je překlad ve vašich silách. Texty překládají i terciáři ze Slovenska a tak si můžeme pomáhat i přes hranici:-). Prosím tedy ty z Vás, kteří ovládají některý z těchto jazyků tak, aby překlad zvládli, aby se co nejdříve ozvali na můj mail sasa@tesarici.cz. V současné době se formace týká teologie těla podle bl. Jana Pavla II.

Mockrát děkuju a těším se, že nám to půjde lépe, když se o práci podělíme.

Saša Tesaříková OFS, zástupce ČR v Mezinárodní radě SFŘ.

Na co se můžeme těšit

FORMAČNÍ SEMINÁŘE V BRNĚ – komu slouží?

11. a 12. října 2013 Brno – Petrinum

- **Pro koho jsou určeny formační semináře?** Pro všechny členy bratrských společenství.
- **Kdo by se měl cítit povolán účastnit se formace pravidelně?** Všichni členové rady místního bratrského společenství. Zejména však formátoři.
- **Proč je nutné zajišťovat trvalou formaci členů v místních společenstvích?** Úkolem členů rady MBS a zejména formátora je koordinovat formační aktivity bratrského společenství. Členové místních bratrských společenství musí cítit podporu pro svoji individuální angažovanost ve světě a pro svůj duchovní růst po lidské, křesťanské a františkánské stránce. Formátor by měl načerpat duchovní sílu na formačním semináři 2x do roka. Může však vyslat i jiného člena MBS.
- **Jak pomáhá Formační seminář v Brně?** V roce 2012 jsme se věnovali diskusi o způsobech a praktických možnostech formace v místním společenství. V roce 2013 se věnujeme formaci z hlediska Roku víry a postupně společně rozebíráme některé body Konstitucí, které se také dají používat k formaci v MBS.
- **Čemu se bude věnovat formační seminář 11.10 a 12.10.2013?** Ubytování v Petrinu budou v pátek pěstovat společenství a možná bude učiněn i pokus o krátkou divadelní hru na téma sv. František. V sobotu budeme diskutovat na téma františkánství a naše rodiny. Br. Jiří Šenkýř pak bude s námi rozebírat encykliku Světlo víry. Tento program bude pokračovat i odpoledne. Plánovaná přednáška o farních misích se odkládá na jaro. Sestra Reichsfeldová sbírá praktické zkušenosti na misích v Č. Budějovicích.

ČÍM MŮŽEŠ PŘÍSPĚT k vyšší úrovni formačního semináře? Kromě františkánské radosti si můžeš přečíst články 24,25 a 34 ve 2. kapitole v Konstitucích a připravit si příspěvek o zkušenostech s tím, jak františkánská spiritualita může pomáhat v našich rodinách. A také, proč nám to často nejde, jak bychom si přáli. Dále si můžeš přečíst encykliku papeže Františka Světlo víry (např. [www. radiovaticana.cz](http://www.radiovaticana.cz)), protože i tady si můžeš vzít slovo a rozdělit se o to, čím jsi byl povzbuzen.

Františkánské misie v Českých Budějovicích

Čím žijí křesťané? Je možné se neformálně o víře pobavit? Jakou úlohu má požehnání? Na tyto otázky se pokusí odpovědět čtyřdenní program vzájemných setkání, diskusí, hudební či divadelní produkce během Františkánské misie v Českých Budějovicích od 9. do 12. října 2013. Tým tvoří okolo šedesáti misionářů. Jsou mezi nimi kněží, řeholníci, řeholnice i laici.

„Rozhodli jsme se připravit program pro lidi, kteří se chtějí seznámit s křesťanstvím, kteří chtějí poznat, čím křesťané žijí. Ne nějak vnějškově, ale z toho, co naplňuje jejich život, co je jádro jejich života, co je

podstatné v životě křesťana,“ řekl P. Jakub Sadílek, OFM. Záštitu nad letošním ročníkem převzal primátor města Českých Budějovic Mgr. Juraj Thoma a českobudějovický biskup Mons. Jiří Paďour.

Hlavní osu programu budou tvořit večerní setkání. „Jsou to večery, kde se mohou ti, kdo přijdou, o křesťanství něco dozvědět,“ přibližuje otec Jakub, „zároveň bychom byli rádi, kdyby se mohli Ježíše a toho, čím křesťané žijí, nějakým způsobem dotknout, nějak to zažít. Myslím, že pro dnešního člověka, stejně jako pro každého z nás, je důležitá nějaká zkušenost, dotknout se živého Boha.“

K setkání může posloužit také Františkova kafirna v blízkosti katedrály nebo informační stánek v blízkosti náměstí Přemysla Otakara II., kde bude též připraven program pro děti. Program bude dále probíhat na středních a základních školách, organizátoři chtějí navštívit i domovy důchodců a nemocnic. Ulicemi budou procházet viditelně označení členové misijního týmu, které je možné zastavit, popovídat si, poprosit o modlitbu. Modlitební službu mohou lidé využít i v Katedrále sv. Mikuláše.

„Tuto aktivitu vnímáme jako nabídku a svědectví naší víry. Rozhodně nejde o nějakou agitaci. Spíše se chceme s ostatními lidmi podělit o to, čím žijeme, co nás naplňuje, činí šťastnými a dává nám pokoj v duši, kterým je pro nás Ježíš,“ říká otec Jakub.

Celý průběh misí můžete sledovat den po dni na webu:

<http://www.frantiskanskemisie.cz/ceske-budejovice/>

Bratři a sestry terciáři, prosíme vás o modlitbu za letošní misie v Českých Budějovicích. Ti z vás, kteří byste shledali, že vás Bůh volá do misijního týmu pro budoucí Františkánské misie, napište na adresu sekretariátu SFŘ nebo na emailovou adresu: hanna@reichsfeld.cz

Papež František nám připomíná, že evangelizace je posláním církve nejenom některých, nýbrž je mým, tvým a naším posláním. Apoštol Pavel volá: „Běda mi, kdybych nehlásal evangelium!“ (1 Kor 9,16)... „Církev existuje právě proto, aby hlásala evangelium“ (Evangelium nuntiandi, 14)... „Zvěstovat evangelium je sladkou radostí, která povzbuzuje a přináší útěchu“ (Pavel VI).

Hana Brigita Reichsfeldová

NÁVRH KALENDÁŘE NÁRODNÍ RADY SFŘ - 2014

Zasedání NR:

15.2.2014 – Praha, u Panny Marie Sněžné
24.5.2014 – Brno, u kapucínů
30.8.2014 – Sušice, u kapucínů
22.11.2014 – Brno, u kapucínů

Uzávěrka Zpravodaje NR:

3.3.2014
9.6.2014
15.9.2014
8.12.2014

Formační semináře – Brno Petrinum:

17.-18.1.2014 – setkání ministrů
21.-22.3.2014 – jarní formační seminář
17.-18.10.2014 – podzimní formační seminář

Poutě:

26.4.2014 – pout' ke hrobu dr. Noska
31.5.2014 – Mariánská pout' Prahou
28.-29.6.2014 – Národní františkánská pout' na Antoníněk
12.-13.9.2014 – Národní františkánská pout' na sv. Hostýn

Co se dělo v našem řádu

7. zasedání národní rady 30.-31.8.2013 v Sušici

Národní rada se tentokrát sjela na dvoudenní zasedání do kláštera kapucínů v Sušici v posledním víkendu v srpnu. Jednání bylo opět náročné, celý dlouhý zápis z jednání se spoustou příloh bude vyvěšen na našem webu (www.sfr.cz).

Součástí pobytu v Sušici bylo i setkání s členy nově vznikajícího MBS, nad kterým Národní rada převzala patronát do doby, než její členové složí profes a bude možnost oficiálně společenství založit.

Na zasedání byl vypracován předběžný **kalendář akcí** na příští rok. Proto Národní rada **vyzývá jednotlivá společenství**, aby do příštího zasedání NR **zaslala své příspěvky a informace o akcích**, které ve svých MBS chystají, abychom mohli vytvořit **společný kalendář**, ze kterého bude co vybírat!

Příští jednání NR bude 23.11.2013 v Brně.

zapsala Zdenka Nečadová

Proběhlé volební kapituly:

MBS Český Těšín – Jaroslav Antoš
MBS Kroměříž – Hana Reichsfeldová
MBS Šumperk – Jaroslav Antoš

Proběhlé bratrské a pastorační vizitace:

MBS Uherské Hradiště – Jiří Šenkýř
MBS Slatiňany – Markéta Strašíková

Plánované volební kapituly ve 2. pololetí 2013:

MBS Blažovice – Jiří Šenkýř
MBS Fulnek – Jaroslav Antoš
MBS Havířov – Jaroslav Antoš
MBS Jilemnice – František Reichel
MBS Opava – František Reichel
MBS Plzeň – Jiří Šenkýř

Plánované bratrské a pastorační vizitace ve 2. pololetí 2013:

MBS Benešov – Luboš Kolafa
MBS Hradec Králové – Markéta Strašíková
MBS Hodonín – Hana Reichsfeldová
MBS Jindřichův Hradec - Alexandra Tesaříková
MBS Moravská Třebová I – Hana Reichsfeldová
MBS Ostrava – Luboš Kolafa
MBS Podolí u Brna – Jiří Šenkýř
MBS Přerov – František Reichel
MBS Stará Boleslav – Markéta Strašíková

Křížová cesta na začátek školního roku

Tradiční Křížová cesta k zahájení nového školního roku terciářů z Prahy i z blízkého okolí (a nejen jich) se letos konala přesně 1. září, na toto datum totiž vyšla první zářijová neděle. Křížovou cestu vedl – po kolikáté už? - P. Michal Pometlo z kláštera Panny Marie Sněžné. Témata jednotlivých zastavení

nesměroval jen k potřebám školáků, ale zamýšlel se i nad problémy jejich rodičů, prarodičů - a vlastně nás dospělých vůbec – a aktuálně i nad problémy celé naší společnosti. Neopomněl na závěr konstatovat, jak je to „fajn“, že můžeme v klidu a bez nebezpečí projít tuto petřínskou Křížovou cestu, aniž by nás někdo obvinil z porušení zákazu nepovoleného shromáždování a vyjádřil naději, že tomu tak bude i po letošních předčasných volbách. Poukázal taky na kapli Božího hrobu na konci Křížové cesty hned vedle vchodu do bludiště - dle jeho názoru jednu ze dvou posledních v Čechách. Křížovou cestu doprovodil – také již po několikáté – na kytaru zpěvák Petr Lutka, jehož dramaturgická volba písní byla velmi emocionální a originální – včetně několika nám dosud neznámých písní slovenských, rytmicky i melodicky poněkud kontrastujících se spíše „postní“ náladou písní českých. I když většina z nás (asi 25 účastníků) měla sebou deštníky, nakonec nám nezapršelo, a tak jsme se v klidu mohli ještě pomodlit i u sochy exilové Panny Marie u premonstrátů. Bohu díky!

Karel Makonj

nesměroval jen k potřebám školáků, ale zamýšlel se i nad problémy jejich rodičů, prarodičů - a vlastně nás dospělých vůbec – a aktuálně i nad problémy celé naší společnosti. Neopomněl na závěr konstatovat, jak je to „fajn“, že můžeme v klidu a bez nebezpečí projít tuto petřínskou Křížovou cestu, aniž by nás někdo obvinil z porušení zákazu nepovoleného shromáždování a vyjádřil naději, že tomu tak bude i po letošních předčasných volbách. Poukázal taky na kapli Božího hrobu na konci Křížové cesty hned vedle

Jaká byla 1. národní pouť SFŘ k sv. Antonínku.

Pouť začala nenápadně – z Velehradu vyšlo 29. 6. na svátek sv. Petra a Pavla šest poutníků pod vedením bratra Standy Jurčíka na poutní cestu přes Staré Město do Uherského Hradiště, kde byli v klášteře bratrů františkánů občerstveni. Odtud vedla nádherná cesta po břehu Moravy do Kostolan nad Moravou. Ale: U rybníků před Ostrožskou Novou Vsí se připojil další proud z Buchlovic a také otec Antonín Klaret. A tak do cíle první etapy – Pastoračního domu P. A. Šuránka došlo 19 poutníků. O ty se zde postaralo františkánskou večeří i noclehem místní farní společnosti. A v neděli ráno jsme se nejdříve na hřbitově zastavili a pomodlili u hrobu P. A. Šuránka a potom pouť pokračovala výstupem až k poutnímu areálu. I přes mírně nepříjemné (částečně deštivé) počasí se sešlo u venkovního oltáře na poutní mši svaté, kterou sloužil otec Antonín Klaret OFM, téměř pět set poutníků. Při mši svaté jsme v modlitbách vzpomněli na našeho „pana papeže“ Františka, nemocné členy františkánské rodiny i na ty, kteří je ošetřují a samozřejmě i za zemřelé členy SFŘ. A díky neúnavné organizátorce Hance Reichsfeldové byla na závěr pouti „sladká tečka“ – buchtý a koláče. Tradice tedy byla zahájena a již nyní se můžeme těšit na 2. ročník v roce 2014.

František Reichel

Ohlédnutí za První národní kající poutí na Svatý Antonínek

Letošní pouť svatých Petra a Pavla byla pro členy Sekulárního františkánského řádu První národní kající poutí na Svatý Antonínek. Poutníci se za krásného počasí vydali z Velehradu v sobotu 29. 6. po obědě a v první etapě směřovali do Ostrožské Lhoty, kde měli v Domě P. Antonína Šuránka františkánskou večeří s modlitbami a bratrským sdílením. V neděli navštívili hrob P. Antonína Šuránka a pokračovali na Svatý Antonínek. Hnaly se tmavé mraky a vypadalo to, že přijde pořádný liják. Otec Antonín Dabrowski vybízel přítomné poutníky: „Proste sv. Antonína, ať ještě ten déšť pozdrzí!“ Začaly padat první kapky, ale nerozpršelo se, účastníci během mše svaté několikrát vytáhli deštníky, které zase záhy mohli schovat. Otec Antonín na sebe prozradil, že o svátku Antonína slaví také své narozeniny a že sloužil na Antonínku

mši svatou již dvakrát, venku však měl premiéru. Ve svém kázání povzbudil přítomné k jednotě a bratrství po příkladu svatých Petra a Pavla. Závěrem všem poděkoval a po mši svaté chodil mezi poutníky a žehnal dětem, zatímco terciáři nabízeli vdolečky, po kterých se jen zaprášilo. Františkáni zakončili svoji pouť modlitbou Anděl Páně v kapli, kde jim O. Antonín udělil závěrečné požehnání na cestu domů. Někteří to domů měli pěkně daleko, nejvzdálenější františkánský terciář se vracel až do anglického Birminghamu.

Hana Brigita Reichsfeldová

17. Františkánské setkání mládeže

Ve dnech 29.6. - 3.7.2013 se na Cvilíně u Krnova konal 17. ročník Františkánského setkání mládeže.

*Motto: Učiň mě, Pane, svým nástrojem (srov. sv. František)
„Učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný srdcem.“ (Mt 11, 29b)*

Jako každoročně čekaly účastníky přednášky a svědectví k tématu, sdílení ve skupinkách, společné mše svaté, večerní modlitby, možnost celodenní adorace, večer smíření, prostor pro duchovní pohovor i radostný rozhovor s přáteli, koncert, táborák...

Slovy účastníků:

Adam (Polsko) – „*Jsem moc rád, že jsem se tohoto setkání mohl zúčastnit. Atmosféra byla opravdu velmi, velmi dobrá, radostná, jsem moc rád, že jsme se tady mohli s mládeží modlit, zpívat ke chvále Pána Boha, že jsme Ho mohli velebit. Ne všemu jsem rozuměl, ale srdcem cítím, že tu Pán Bůh konal velké věci a že to ovoce bude viditelné v životech všech mladých, co tu byli. Nejvíc – zpovědní večer. Byl to takový silně duchovně nabitý večer, kdy Pán rozléval své milosti a kdy každého přivínil ke svému srdci. Je to ovoce tohoto setkání, že můžeme společně přijímat eucharistii, stejně jako jednotlivá svědectví, to je hodně dobré pro lidi, kteří je mohou slyšet – zapalují srdce, aby mohla jít k Bohu ještě blíž.*

Ondřej (Ořechov) – „*Jsem tu velice spokojený, jak je ten program sestavený; tím, že to má za sebou už tolik ročníků, je to vycizované k dokonalosti. Líbí se mi hlavně to, že se tady sejdou mladí lidé a že jsou schopni mezi sebe přijmout i jiné mladé, kteří přijedou třeba poprvé.*“

Jana (Zlín) – „*Od zimy jsem měla těžký zánět ucha, špatně jsem taky viděla na jedno oko. Před měsícem se mi to ucho uzdravilo, ale pořád jsem hůř viděla. A pak jsme tady uctívali ostatky sv. Františka a já hned poté, co jsem je políbila, jsem začala dobře vidět.*“

Obr.1: postulant a br. minorita

Obr.2: Společná fotografie účastníků

Pán nám daroval bratry a sestry v Sušici

Bratři kapucíni v Sušici, zvl. bratři Serafin a Romuald, vytvořili v roce 2012 za podpory sušického vikariátu společenství přátel sv. Františka. Je vynikající, že od začátku si 20 bratří a sester zvyklo scházet se 2 x měsíčně. To výrazně uspišilo jejich františkánskou formaci. Je příkladné, že oba kapucínští bratři od začátku spolupracují se Sekulárním františkánským řádem v Plzni a že novice neváží pouze ke klášteru, ale respektují celou františkánskou rodinu.

Po roce seznamování se s životem a modlitbami sv. Františka, požádalo 14 (z dvaceti) členů společenství o noviciát v Sekulárním františkánském řádu. Poslali dopis Národní radě s žádostí o patronát, aby bylo umožněno založení Místního bratrského společenství.

Národní rada využije služeb některých bratří a sester z plzeňského společenství k františkánské formaci nových uchazečů. Jsme vděční, že bratři kapucíni je i nadále povedou k ideálům sv. Františka a sv. Kláry.

(Luboš Kolafa, formátor)

Pout' na Hrádek 2013

Na letošní tradiční pout' sekulárních františkánů z Prahy a okolí se sjelo přes 30 účastníků; šest jich došlo pěšky z Vlašimi. Mši svatou o dnešní slavnosti Povýšení svatého kříže v kostele sv. Matouše sloužil v pravé poledne otec Jiljí Příbyl, OFM. Po mši svaté bylo na místní faře agapé, o které se postarala rodina Mocova z nedalekých Radešovic. Odpoledne jsme navštívili hrob otce Aloise Moce, OFM, ale v modlitbách vzpomněli i na další naše členy dobrodince, a to na desáté výročí úmrtí bratra P. Františka Mališe (viz článek v tomto čísle Zpravodaje) a také na nedávno zemřelého bratra Česlava Křížalu, OFM.

U Mariánské kapličky s pramenem

Po příjezdu ke kostelu sv. Matouše

← U hrobu otce A. Moce, OFM

3. pouť Františkánské mládeže do Hájku

"Pod'te do lesa svatého | k Rodičce Boha živého,

| tu milosti nabudete | a potěšení dojdete."

Těmito slovy ze starobylé hájecké písně zvali mladí přátelé na pouť v sobotu 6. září. A pouť se vydařila. Podle plánu vyrazilo z Pohořelce od sochy sv. Jana Nepomuckého 25 osob již po šesté hodině ranní za dřevěným procesním křížem (i s korpusem) ozdobeným růžemi. Během cesty jsme střídali modlitbu růžence s mariánskými písněmi (měli jsme i reproduktor s mikrofonom). Kdosi vzal s sebou kamaráda z Manily, který zazpíval mariánskou píseň v angličtině. Jako vždy byla zastávka u sester boromejek v Domově Řepy. Sestra Konsoláta nás vyzvala, abychom se modlili na úmysly papeže Františka za mír v Sýrii. Po deváté hodině jsme dorazili k tvrzi Litovice, kde se připojilo pět muzikantů, kteří pěstují barokní muziku a ti nás doprovázeli po staré poutní cestě až do Hájku. Cestou se připojovali další lidé, takže do cíle nás dorazilo 64. Mši svatou sloužil novokněz bratr Eliáš Tomáš Paseka, OFM. Po mši svaté jsme se pomodlili loretánské litanie. A na závěr

bramborová polévka a koncert fléten. Ohlasy účastníků: „skvělé“.

Díky všem, kdo se podíleli na přípravě, organizaci, nesení křížku i reproduktoru, posádce doprovodného vozidla, které převáželo naše zavazadla a také posádce policejního vozidla, která nás doprovázela v úseku, kde byla frekventovaná silnice bez chodníku a také Michaele Valentové, která nám pověděla o historii Hájku i poutní cesty.

RL

Foto Jiří Horský

Mezinárodní vizitace v ČR

Ve středu před Božím Tělem čili 29. 5. 2013 dorazili do Prahy vizitátoři z Mezinárodní rady SFŘ – naše generální ministryně Encarnación del Pozo OFS, která žije v Madridu, a P. Amanuel Mesgun OFM Cap z Eritreje, jenž už řadu let působí v Římě. S mezinárodní vizitací je to stejné jako s vizitacemi v našich MBS – má za úkol podle GK oživit evangelního františkánského ducha, zabezpečit věrnost charismatu a řeholi, nabízet pomoc životu bratrského společenství, posilovat jednotu řádu a jeho účinnější zapojení do františkánské rodiny a do církve. Na mezinárodní úrovni to obnáší např. setkání s místním biskupem, kontrolu archivu našeho řádu, všech církevních dekretů, účetnictví, pastorační rozhovor s národními duchovními asistenty SFŘ i s provinciály I. řádů, s Národní radou SFŘ společně, i s každým členem zvláště, setkání s některým MBS a pokud je to možné, i setkání sekulárních františkánů ve větším rozsahu. Není to málo, že? Navíc každý národ dá rád okusit něco ze své kultury...

Na Boží Tělo jsme předtím vizitátory vzali na návštěvu španělské farnosti sv. Tomáše na Malé Straně a na prohlídku Lorety, aby se také pokochali krásami Prahy a odpoledne nás velmi laskavě přijal Otec kardinál Duka. Vpodvečer jsme se jako mnoho jiných věřících zúčastnili slavnostní bohoslužby a průvodu v katedrále. Už tehdy bylo poměrně sychravo a dost přšelo, ale sestra Encarnita všechno nesla velmi statečně a s úsměvem plným pravé františkánské radosti.

Následující den nás čekaly všechny zmíněné pohovory a administrativa - snažili jsme se podat pravdivé zprávy o všech našich aktivitách. Večer jsme si od těchto věcí odpočinuli ve společenství Praha – Spořilov.

V sobotu ke kapucínům na Loretánské náměstí dorazilo mnoho terciářů i dalších účastníků 275. mariánské pouti Prahou. Pastorační vizitátor P. Amanuel sloužil úvodní mši, při které jsme mohli obnovit profes do rukou generální ministryně. Po tradičním občerstvení a s tradičním doprovodem poutní sanitky jsme při modlitbě růžence prošli Prahou z kaple v Loretě přes kostel sv. Tomáše, Panny Marie Vítězné (s pražským Jezulátkem), sv. Františka u Karlova mostu, Staroměstské náměstí (tam jsme se modlili na místě, kde stával Mariánský sloup) a sv. Jakuba až k Panně Marii Sněžné. Děšť houstl a májové ani červnové teplo se nekonalo a tak jsme si v refektáři rádi dali teplý čaj. V rámci následné debaty nám P. Amanuel vyprávěl o své vlasti a podívoval se tomu, kolik krásných připomínek křesťanství kolem sebe máme, všechny starodávné a výstavné kostely, kaple a kláštery, a jak přitom aktivních křesťanů v Evropě neustále ubývá. Od té doby si na něj vzpomenu pokaždé, když si prohlížím

nějakou krásnou církevní památku a vybavují se mi jeho slova, že Eritrejcům se chudoba vyplácí – totiž, kdo je tam křesťanem, je jím naplno. A tak i my chtějme být křesťany naplno tak jako sv. František, který v centru křesťanské kultury žil a přece cítil potřebu opravovat dům Páně.

Zmíněné debaty se zúčastnila i skupina františkánské mládeže. Sestra Encarnación se ujala iniciativy a nabídla mladým, ať si vyberou dva zástupce ze svých řad a pošlou je na Světový den mládeže a Světové setkání františkánské mládeže (byť bylo již po uzávěrce). Navrhla postup řešení i financování: Narychlo by nám poskytla prostředky Mezinárodní rady a my bychom vyhlásili sbírku pod heslem **Něco si odřekni - kafe, coca-colu, dortík nebo pivo a pošli 2 €, tj. 50 Kč svým mladým**. Další díly měli vybrat mladí mezi sebou, o část necht' NR SFŘ spolu s duchovními asistenty požádá provinciály I. řádů. Pustili jsme se s velkým nasazením všech zúčastněných do příprav, ale bohužel jeden z plánovaných účastníků neměl platný cestovní pas a než si vybavil nový, zmeškali jsme termín na platbu účastnického poplatku Světového dne mládeže (v přihlášce je číslo pasu vyžadováno) a časově omezenou nabídku výhodných letenek. Celou záležitost jsme neopustili a hledáme způsob, jak se lépe připravit na příště – je třeba vybrat jazykově vybavené účastníky, sbírat peníze a včas a pružně reagovat na nabídky Mezinárodní rady. Mezinárodní setkání Františkánské mládeže jsou různého typu, vždy se koná alespoň jedno ročně. V tuto chvíli nevíme, na kterém konci světa bude další setkání, ale **bud'me připraveni lépe než letos. Řádné přihlášky se podávají zpravidla už v zimních měsících**. Naší generální ministryni na mládeži hodně záleží.

Co by to bylo za návštěvu Prahy bez ochutnání českého piva, a tak jsme deštivý den zakončili v hospodě U Fleků. V neděli jsme spolu se skupinkou mimopražských bratří a sester vyrazili do Staré Boleslavi na pouť k Paládiu země české, abychom si připomněli kořeny naší víry. Pravda, svatováclavský chorál jsme poněkud zvrzali, ale co se dalo dělat. Cestou jsme znepokojeni sledovali, jak stoupá voda ve Vltavě a začaly přicházet první zprávy o povodních na našem území. V pondělí čekala na bratra Františka Reichla, který se ujal úkolu doprovodit vizitátory na letiště, bojovka v pravém slova smyslu. Kvůli povodním byla uzavřená řada komunikací a ty zbylé byly zcela přeplněné. Nicméně dobré dílo se podařilo a všichni se v pořádku dostali domů.

Saša Tesaříková OFS

Misijní cesta do Estonska

V polovině června se dva terciáři - členové Národní rady a dvě řeholní sestry z komunity Neposkvrněného Početí Panny Marie III. řádu sv. Františka vydali na misijní cestu do Estonska.

K františkánským sestrám do Olomouce jsme s bratrem Františkem Reichelem dorazili ve večerních hodinách v předvečer svátku sv. Antonína - s povzdechem mi znovu vyvstalo v myslí, že letos budu na kopci Antonínku o slavném dni chybět. Následující den ráno jsme před šestou hodinou stáli ještě před zavřeným dominikánským kostelem, abychom začali naši cestu mší svatou. Místní dominikánský kněz uznale mluvil o sv. Antonínovi jako o velkém kazateli, můj stesk se rozplynul a naplnila mě radost z bratrství, které nás pojí a zůstává, ať jsme, kde jsme.

Vyrazili jsme. Na první zastávce u benzinové pumpy ještě v ČR jsme s obavami sledovali, jak nám kape tekutina zespod auta...důvodem byla pouhá voda z klimatizace, takže jsme s úlevou pokračovali v cestě. Někde u Varšavy se nás snažil předjet nákladňák a to tak těsně, že to vypadalo, že opustíme silnici. Přežili jsme bez úhony, jen postranní zrcátko bylo vysypané a tudíž k nepoužití. Dalších několik set kilometrů nám zrcátko dělala ze zadního sedadla sestra Vojtěcha, což zvláště v dopravním provozu na kruhovém objezdu byla nepostradatelná služba. V Litvě v autoservisu nám řekli, že zrcátka pro náš typ auta v celé zemi nemají. Jeden ochotný mladý muž, vida dvě prosící jeptišky, přinesl kus obyčejného zrcátka, které pak přípevněné lepicí páskou vydrželo až domů. Nic jsme neplatili, jen sestra Katarina přispěchala, aby muži darovala 'Horalku'.

V pozdních večerních hodinách nás přivítal františkánský klášter v litevském Kaunasu. Nějakým nedopatřením se však na náš příjezd zapomnělo a nedostávalo se místa, takže sestry Vojtěcha a Katarina musely přečkat noc v nehostinném koutě vedle knihovny s letitými pavučinami, ve společenství obřích pavouků. Sestry byly statečné, stejně jako bratr František při deportaci pavouků. Františkáni v Kaunasu žijí velmi skromně, jsou velmi srdeční a v jejich přítomnosti jsme mohli zakusit opravdovost a bratrství.

Následující den jsme strávili na cestě pouze s jednou úžasnou zastávkou a to na Hoře křížů v Litvě – je to pahorek, na němž jsou postaveny tisíce křížů. V době, kdy byla Litva součástí Sovětského svazu, se vládnoucí režim pokusil místo zlikvidovat. Kříže byly několikrát zničeny buldozery, ale vždy věřícími znovu vztyčeny. Vyfotografovali jsme se před jedním z křížů Tau. Do cíle naší cesty jsme přijeli ve večerních hodinách a byli jsme vřele přijati františkánskými sestrami v jejich domě v Tartu.

V dalších dnech strávených v Estonsku jsme poznali jedinou katolickou farnost v Tartu, druhém největším městě Estonska. Tři františkánské sestry zde žijí své zasvěcení v misijní službě bratřím a sestrám, kteří vysílení sovětským režimem upřímně hledají smysl svého života. Soustředili jsme se na připravované setkání s farníky po nedělní mši svaté. To se uskutečnilo ve škole, kterou zde založily františkánské sestry již v roce 1936. Bratr František poutavým způsobem představil farníkům Sekulární františkánský řád. Po osobním svědectví o cestě k Bohu skrze sv. Františka jsme odpovídali na četné dotazy. Sr. Magdalena tlumočila do estonštiny, několik přítomných však ovládalo pouze ruštinu, tak jsme oprášili školní znalosti ruského jazyka. S vděčností Bohu jsme se těšili zájmu farníků o spiritualitu sv. Františka. Byla dohodnuta pravidelná setkání přátel sv. Františka a to od září 2013, která povedou františkánské sestry. Dveře pro vznik Sekulárního františkánského řádu v Estonsku jsou otevřeny. Dále nás čekala důležitá návštěva Otce biskupa v hlavním městě Estonska Tallinu. Ta proběhla v přátelské atmosféře. Otec biskup Filip podpořil naše kroky směřující k založení SFŘ v Estonsku, dal nám svůj souhlas a požehnání. V Tallinu jsme také navštívili 90 letou řeholní sestru Mary, která několik let neúnavně pomáhala františkánským sestrám ve škole v Tartu, formovala učitele a zavedla tam unikátní systém výuky anglického jazyka. Sestru Mary jsme zastihli v jejím bytě v centru města den před odletem do rodné Ameriky – v jejím věku plná elánu a schopná sama takovou dálku cestovat. Nakrátko jsme zavítali do kláštera brigitinek (řeholní sestry sv. Brigity švédské) a získali zde příslib otce Mandreho k revizi překladu Řehole SFŘ do estonštiny.

Na závěr pobytu v Estonsku jsme slavili mši svatou v kapli u sester společně s otcem Miguelem Aratem, který je původem z Chile a v Tartu slouží již 20 let. Mše svatá byla sloužena za terciáře v Česku a za vznikající společenství v Estonsku. Otec Miguel mimo jiné v kázání řekl: „...Přijímejme i ty bratry a sestry, které zrovna ‘nemusíme’, kteří nám vadí. Stává se, že nám vadí, jak se ten či onen bratr nebo sestra chová, jak mluví, jak sedí, jak se modlí, jak se tváří...prostě všechno nás na dotyčné osobě irituje. Otec vzpomenu sv. Terezičku, jak jí byla jedna sestra nesympatická. A právě proto se Terezička rozhodla být na tuto nerudnou sestru zvláště přívětivá. Pro ni těžké situace řešila tím, že raději utekla, než aby té sestře něco vyčítala. Po nějaké době ji ta sestra oslovila a zeptala se jí, čím je pro Terezičku tak zajímavá, co se jí na ní líbí, že se na ni stále tak mile usmívá. Terezička se zamyslela, co by na té nesnesitelné sestře našla dobrého a potom odpověděla: „Líbí se mi na tobě Ježíš.“ I my se máme milovat stejnou láskou, jakou nás miloval Ježíš. Ježíš si nevybírá pouze tu nebo onu sestru, tu moc a tu jen trochu. Myšlenky nám mohou přicházet různé, na tom nezáleží. Na čem záleží, je úkon lásky – to, jak se zachováme, co pro toho člověka uděláme, i když je mi nesympatický. Když takto budeme konat, stane se ten zázrak, že začneme vidět v každém člověku Ježíše a budeme moci milovat i své nepřátele.“

Hana Brigita Reichsfeldová

Potenciální budoucí terciáři v Estonsku

Primice u PMS

22. června ztratila Provincie svatého Václava Řádu menších bratří františkánů jediného jáhna, který jí po smrti bratra Česlava zůstal.

Ztratila ho ovšem tím nejpříjemnějším způsobem, který přicházel v úvahu. Bratr Eliáš byl totiž vysvěcen v katedrále svatého Víta, Václava a Vojtěcha na kněze. Na slavnostní mši svaté se sešlo dost lidí. Nebyl totiž svěcen sám, ale spolu s ním byli vysvěceni ještě dva bohoslovci z pražské arcidiecéze a redemptorista David Horáček, který byl zase dobře znám sestřím ze Slatiňan. Eliáš měl i při svěcení zástupce místního bratrského společenství z Brandýsa nad Labem, kde už v době jáhenské praxe vykonával službu duchovního asistenta. Toto společenství pořádá již několik let o prázdninách duchovní cvičení v Alpách. S příchodem Eliáše se šance těchto bratří a sester zvýšily. Aby si ho zajistili, obdarovali ho při příležitosti svěcení cepínem. Eliáše samozřejmě do katedrály doprovodili jeho spolubratři z různých domů, jeho příbuzní a také bratři a sestry z pražských společenství. Celé slavení se ovšem neodbylo dnem svěcení. Hned druhý den, tedy v neděli 23. června byla jeho primiční mše svatá v kostele Panny Marie Sněžné na Novém Městě Pražském. Kvůli této slavnosti byl posunut její začátek na 9:30 a byla zrušena mše svatá pro rodiny s dětmi. S takovou slávou by se tam asi vše nevtěsnilo. Sakristie byla plná bratří a také u oltáře jich bylo plno. Slavnostním kazatelem byl bratr Jeroným, provinční ministr. I k této slavnosti se sešli zástupci celé františkánské rodiny, i jiné sestry a bratři. Každý mohl vnímat velký dar kněžství, který byl všem lidem v tomto bratru dán. Po slavnostní liturgii a společném požehnání bratřím, sestřím a všem přítomným se bratr Eliáš ještě dlouho nedostal ke slavnostnímu stolu. Byl obklíčen gratulanty a lidmi čekajícími na individuální požehnání. Slavnost u Panny Marie Sněžné měla pak o týden později ještě pokračování v Českém Těšíně, tedy v Eliášově rodišti.

Bratr P. Antonín Dambrovski

Primice bratra Eliáše

XXXII ročník CMP zakončen

Bohu díky! V srpnu jsme ve čtyřech závěrečných etapách (21. – 24.8.) procházeli v počtu 34 poutníků po „klasické“ trase z Tišnova přes Vranov u Brna, Křtiny, Korýčany, sv. Klimentek, Boršice a po závěrečných 108 km tak došli na Velehrad. S ohledem na Rok víry a cyrilometodějské jubileum jsme cestou podrobně probírali apoštolské i nicejsko-cařihradské vyznání víry, které připravil křtinský děkan a předseda Matice velehradské P. Jan Peňáz. A spolu s námi v osmi proudech došlo na Velehrad v poslední sobotní etapě přes osm set poutníků 13. moravské pouti na Velehrad. Po příchodu na Velehrad byla obnova zasvěcení našeho národa Panně Marii, následovala závěrečná mše svatá, kterou sloužil generální vikář Mons. Peter Brodek z Nitra. Závěrem podle tradice jsme se sešli u hrobu arcibiskupa A. Stojana s poutníky naší sesterské větve z Nového Jičína. A ještě před rozchodem se vyfotografovali před sochou BSP u velehradské baziliky.

Závěr slovy P. Peňáze: „Jsme rádi, že se takto můžeme modlit nohama a poděkovat za všechno, co nám svatí bratři Cyril a Metoděj přinesli a prosit, aby u nás i v Evropě jejich dědictví opravdu žilo...“

A v roce 2014 vás všechny zveme na Levý Hradec k zahájení dalšího ročníku v sobotu 15. února 2014.

František Reichel

Formace

Z oběžníků Mezinárodní rady SFŘ

Rok sv. Ludvíka

Drazí bratři a sestry,
ať vám Pán dá svůj pokoj!

25. srpna slavíme svátek sv. Ludvíka, francouzského krále, kterého nám (SFŘ a TOR) Církev dala za patrona spolu se sv. Alžbětou Uherskou.

Sv. Ludvík, král významné říše, založil svůj život na několika důležitých principech, jež tvoří program křesťanského a františkánského života. Stojí za to si je připomenout (budeme citovat volně jeho naučení synovi):

«Je nutno pořád odstraňovat jakékoli těžké hříchy a být ochotný snášet každé utrpení spíše než spáchat smrtelný hřích. Nejdůležitější věc je milovat Boha celým srdcem. Když přijdou starosti a utrpení, musíme je zcela nabídnout lásce Boží, jež nás z našich hříchů vykoupila. A v časech úspěchů a hojnosti je potřeba vzdávat díky Pánu a nehřešit pro marnou světskou slávu. V chrámu Páně je nutno se chovat s největší úctou. S chudými a postiženými se musí zacházet nanejvýš vlídně. Za všechna dobrodiní, která nám Bůh udělí, vzdávejme díky, aby nám Bůh mohl dát ještě více. Musíme být věrní a uctíví synové katolické církve.»

Co nejsrdečněji a se vši bratrskou láskou vás zdravím a oznamuji, že 25. dubna 2014 uplyne 800 let od narození sv. Ludvíka. Při této příležitosti se Předsednictvo Mezinárodní rady SFŘ rozhodlo uspořádat jubilejní rok k připomenutí našeho svatého patrona, abychom se obohatili jeho svědectvím a jeho příkladem stálosti v životě. Rok připomínek se uzavře 25. dubna 2015.

Tento jubilejní rok budou společně s námi slavit bratři a sestry z třetího řeholního řádu a jeho mezinárodní konference (CFI-TOR).

Očekáváme, že začnete “zahřívát motor”, abyste byli připraveni a dobré mysli, aby se výročí nesoustředilo jen na oslavy, ale aby se stalo časem hluboce formačním, časem osobního i bratrského zvnitřnění základních aspektů křesťanského života. Podněty, návrhy a další informace vám budeme pravidelně zasílat.

Generální kapitula 2014

V roce sv. Ludvíka náš řád čeká velmi významná událost:

XIV. řádná generální kapitula a VI. volební kapitula Sekulárního františkánského řádu je svolána do Assisi – Santa Maria degli Angeli na období 1. - 9. listopadu 2014. Volební část se uskuteční ve dnech 5. 11. 2014 (představení kandidatur) a 6.11. 2014 (volební shromáždění nového Předsednictva Mezinárodní rady SFŘ).

Hlavní téma: Jak se řídí řád s celosvětovou působností jako je SFŘ

Bude uspořádán kulatý stůl na tato témata:

1. Důležitost rodiny pro SFŘ a Františkánskou mládež
2. Život v jednotě s Bohem v našem světském stavu.
3. Život v bratrství, dar pro Církev i svět.

Věnovala jsem poslední dva roky vizitacím zvláště v chudých zemích, kde mnoho našich bratří a sester žije každodenně v podmínkách hmotné nouze. To, že si my v bohatších zemích něco odepřeme (třeba jednu limonádu nebo kávu, lístek do kina, časopis apod.) a odpovídající částku nabídneme Národní radě svého NBS, aby zřídila fond solidarity pro naše potřebné bratry a sestry, bude mít stejný efekt jako rozmnožení chlebě a ryb v evangeliu. Pamatujte na to, jak Ježíš vyzval své učedníky: “Vy jim dejte jíst.”

Sdílení chleba je účast, je to plod lásky, je to i možnost dopřát účast tomu, kdo nemá prostředky. Naši zodpovědnosti ve světě je rozdělovat a spravovat Boží dary ku prospěchu všech Božích dětí. (Řehole 11; GK 15).

Program modliteb pro SFŘ a Františkánskou mládež – úmysly na každý měsíc roku 2013

Generální ministryně SFŘ sestra Encarnación del Pozo rozeslala všem národním společenstvím SFŘ následující modlitební úmysly s tím, že si velmi přeje, abychom se sjednotili v modlitbě na společný úmysl jako celosvětové bratrstvo, jako rodina, která se modlí.

září	Za františkánskou rodinu, aby se mohla dívat na svět Kristovými očima, žít jako Kristus a chápat život jako Kristus, neboť nese vzácný dar vložený Duchem Sv. do srdcí všech bratří a sester. <i>Otče náš</i>
říjen	Za generální ministry I. řádů a TOR, aby jejich svědectví evangelního života posilovalo všechny františkány na světě, aby žili v pokoji a v apoštolské síle jejich povolání a poslání. <i>Otče náš</i>
listopad	Za zesnulé z františkánské rodiny, aby jim Pán udělil plnost života ve společenství svatých. <i>Otče náš</i>
prosinec	Za děti ve františkánské rodině (dětská společenství při MBS apod., italsky se jmenují "poslící" v narážce na to, že sv. František se prohlašoval za posla nejmocnějšího Krále), aby cítily přítomnost Boží lásky v nás a ve svatých dílech, které září pro ostatní jako příklad. <i>Otče náš</i>

vaše sestra a ministryně

Encarnación del Pozo OFS

Přeložila, upravila a zkrátila Saša Tesaříková OFS

delegátka ČR v Mezinárodní radě SFŘ

Práci ať považují za dar a jakousi účast na stvoření, vykoupení a službě lidskému společenství

Rozbor článku 16 řehole Sekulárního františkánského řádu jako podklad pro diskusi na toto aktuální téma:

Tento stručný text odkazuje v poznámce pod čarou na tři dokumenty: na Pastorální konstituci o církvi v dnešním světě Gaudium et Spes, čl. 67, na Nepotvrzenou řeholi sv. Františka, čl.7, a na Řeholi sv. Františka, čl. 5. Podívejme se, co je v uvedených dokumentech uvedeno.

V úvodu čl. 67 Gaudium et Spes se zdůrazňuje, že lidská práce je víc než ostatní složky hospodářského života, protože ty jsou jen prostředky. Práce totiž vychází od osoby, která si podrobuje věci kolem sebe a současně rozvíjí své schopnosti. Prací člověk živí svoji rodinu a přitom se zapojuje do společného lidského díla na zdokonalení Božího stvoření. Otcové koncili jsou přesvědčeni, že prací se člověk připojuje k vykupitelskému dílu Ježíše Krista, který vlastníma rukama pracoval. Člověk má nejen povinnost poctivě pracovat, ale má i právo na práci. Společnost má povinnost pomáhat lidem v hledání práce. Celý výrobní proces musí být uspořádán tak, aby vyhovoval potřebám člověka – ne naopak. Týká se to dostatečné odměny za práci, dostatku času na rodinný život, ale i na život kulturní, společenský a náboženský. Tzv. ekonomické zákony nejsou nad člověkem, ale mají člověku sloužit.

Nepotvrzená řehole sv. Františka má v sedmém článku čtyři zásady: aby bratři nepracovali v řídicích pozicích, aby vykonávali to řemeslo, které umí a tak si vydělali na živobytí, aby jako odměnu za práci brali jen naturálie a ne peníze, aby dobrou prací zamezili zahálčivosti.

Řehole sv. Františka, článek 5, říká:

- práce je milost od Pána
- prací se vyhneme zahálce
- pracovat máme tak, abychom neuhasili ducha svaté modlitby a zbožnosti
- odměnu za práci nepřijímat v penězích

Článek 16 řehole SFŘ je dále rozvíjen v Generálních konstitucích SFŘ, a to v článku 21:

- 1. Pro sv. Františka je práce darem a schopnost pracovat je milostí. Každodenní práce není pouze prostředkem k obživě, ale také příležitostí sloužit Bohu i bližnímu a cestou k rozvoji vlastní osobnosti. S přesvědčením, že práce je právem i povinností a že každé zaměstnání si zaslouží úctu, ať se bratři a sestry snaží spolupracovat na tom, aby všichni měli možnost pracovat a pracovní podmínky aby byly stále více humánní.**
- 2. Zábava a odpočinek mají svou hodnotu a jsou nezbytné pro rozvoj člověka. Sekulární františkáni ať se snaží docílit rovnováhy mezi prací a odpočinkem a usilují o účelné využití svého volného času²⁰.**

Poznámka pod čarou opět odkazuje na článek 67 Gaudium et Spes (viz výše) a na encykliku Jana Pavla II. O lidské práci (Laborem exercens, vydané v roce 1981) a to na článek 16 a následující.

Jan Pavel II. v encyklice vysvětluje, proč je člověk povinen pracovat: je to z příkazu Stvořitele, pro udržení a rozvoj vlastního života, pro rodinu i společnost a pro budoucí generace. Zdůrazňuje důležitost „utváření mravně správné pracovní politiky“. V dnešním světě se vytváří velmi složitá struktura závislostí (mezi státy, institucemi, národními a mezinárodními podniky).

Zodpovědnost je tak rozložena od OSN, přes orgány veřejné moci až po různé sociální instituce. Úkolem všech instancí „je čelit nezaměstnanosti, která je v každém případě zlo, a v jistém stupni se může stát opravdovou společenskou pohromou“. V dalších článcích encykliky jsou řešeny otázky mzdy, sociálních příspěvků, společenského zhodnocení mateřských úkolů, právo na zotavení a důchod. Zvláštní kapitoly jsou věnovány důležitosti odborů, důstojnosti zemědělské práce a zaměstnávání handicapovaných osob.

Jak tedy my, sekulární františkáni, žijeme Řeholi a Konstituce ve vztahu k (nejen) naší práci?

Nejdůležitější věta, kterou bychom si měli pamatovat, zní: „Nezaměstnanost je zlo“. A proti zlu je třeba bojovat. Předně se sami snažme pracovat, kdo může, ať zaměstnává druhé. Modleme se za politiky a podnikatele, kteří mají možnost nezaměstnanost ovlivnit. Jako voliči volme ty, kteří nezaměstnanost považují za zlo a nikoliv za nástroj, jak donutit líné lidi pracovat.

Není snadné porozumět složitosti procesů, které mají vliv na zaměstnanost. Podstatné jsou nové technologie, globalizace, honosný způsob života a honba za bohatstvím.

Pro ilustraci uvedu jeden příklad: proč je prodavačka v obchodě?

1/ abychom si nakoupili to, co potřebujeme k životu

2/ aby ona dostala výplatu a uživila se

3/ aby majitel mohl obchod provozovat

4/ aby majitel obchodu měl zisk

Všechny tyto cíle platí současně a jejich vzájemný vztah musí být vyvážený. Když dojde k nerovnováze, zejména když zisk se dostane na první místo, dojde k tomu, že

- budeme kupovat nekvalitní zboží
- budeme klamáni reklamou
- prodavačka bude příliš pracovat za málo peněz
- mezi majiteli obchodů budou vládnout mafiánské praktiky

Ve společnosti bychom měli dávat pozor na to, aby

- všichni měli práci a mohli se prací uživit
- aby každý člověk měl možnost rozvoje
- aby se myslelo na budoucí generace
- aby se pracovalo efektivně
- aby zisk byl (jen) indikátorem úspěšnosti podnikání

Prosíme o vaše poznámky, připomínky a návrhy k uvedenému textu a k této problematice.

Jiří Šenkýř

Výpisek z poutní přednášky na Hostýnu 2013

Proč chodíme nebo dnes spíše jezdíme na pout' ? Potřebujeme místo, kde si v klidu můžeme klást otázky. Např.: Kdo jsem já a kdo jsi ty Bože? Duchovní příběh každého z nás je vždy příběhem našeho vztahu s Bohem a s lidmi, protože jedině setkání s Bohem nás opravdově disponuje pro skutečné vztahy s lidmi.

Poutní přednáška 2013 se týkala celoživotní pouti

V tebe jsem doufal, Pane.

Sv. Františka lze vidět z různých úhlů pohledu, z různých stránek jeho života. Vybral jsem z milníků jeho života tři zážitky, které se podobají v mnohém i našim zážitkům. Samozřejmě kulisy a míra zážitků může být u každého jiná, princip však zůstává stejný.

Pout' sv. Františka k sjednocení se s Bohem

1. **František se zamiloval do Boha.** Tento stav popisuje všem v Listu věřícím: „*Všichni, kteří milují Boha ...na nich spočine Duch Hospodinův (srov. Iz 11, 2) a učiní si u nich příbytek. Ó, jak je slavné, svaté a veliké mít Otce v nebesích. Františkánství není věcí rozumu, ale srdce.* (Řím 8,5-9 ,Řím 8,29 2Kor 3,18)
2. Na základě lásky k Bohu byl **František povolán Bohem** , ABY ŽIL S LIDMI a to cestou pokání a umenšení se. František nebyl povolán k uzavřenému klášternímu životu, neschovával se za instituci. František svůj noviciát prožíval mezi potřebnými lidmi, v okolí svého bydliště. I my máme naše františkánské křesťanství žít mezi lidmi, tam ,kde zrovna žijeme. Nehledat pro sebe velké věci, ale pokorně jako menší sloužit v našich rodinách, v sousedství, v zaměstnání.
3. **František se celý život UČIL NESPOLÉHAT SE NA SEBE a doufat v Pána** - František objevil, v samotě poustevy a na modlitbách, evangelium. Prosil denně Pána, aby řídil jeho cesty. Zakoušel však přitom i několik let utrpení a úzkosti. Dokonce se proti své vůli ocitl v roli zakladatele řádu. Učil se nespoléhat se na svůj intelekt a své ruce, ale na milost a vedení Boží.

Jak se může projevit cesta sv. Františka v našem životě?

- **Napodobit opravdovost křesťanského života.** Osvobodit se od pout světa ke konání dobrého - vzdát se osobního i vnitřního prospěchu a tak získat úplnou svobodu pro Boží království
- **Být radostně připraven plnit příkázání lásky.** František v každém dni **hledal něco dobrého, hledal místo, kam ho Bůh přivede ,aby pomáhal. Jaké je to naše místo?** Obejmout členy rodiny, sloužit bratřím a sestrám v našich společenstvích, být k dispozici farářům.
- **Jít cestou svatých jednoduchosti.** Františkánství je veselé, nezabývá se hluboce teologií. Slouží druhým lidem bez rozdílu vyznání, či barvy pleti a žije pro bratry a sestry v církvi. Bůh ukázal sv. Františkovi, že velké cíle (*tehdy křížácké výpravy*) nakonec způsobují, že si nevšímáme malých, ale důležitějších vztahů. Např.: Chceme-li opravdu být političtí, pak neztrácejme čas nekonečnými diskusemi o vysoké politice, ale buďme sami užiteční, kam dohlédneme, kam dosáhneme. Praktická františkánská politika všedních dní začíná doma, v sousedství, v zaměstnání.
- **Františkánství žije z Eucharistie** – Proměněný Ježíš nás může denně pozvedat z naší malosti do Boží dimenze. Františkánství žije z evangelia k životu a zpátky zase čerpá sílu z evangelia.

(sepsal Luboš Kolafa, formátor)

Co nám přinesla kanonizace svaté Anežky

Letos budeme již po pětadvacáté oslavovat svátek **svaté Anežky**. O její kanonizaci se usilovalo od dob Elišky Přemyslovny a Karla IV. Ale až když byl na pražském biskupském stolci, a to v období rozvinutého socialismu, devadesátiletý arcibiskup František kardinál Tomášek, byla Anežka slavnostně kanonizována v Římě 13. listopadu 1989 prvním slovanským papežem Janem Pavlem II. za účasti téměř desetitisíc věřících z naší vlasti i krajanů.

Jak je psáno v knize Sirachovcově: „Všechno má svůj čas“. A tak, když právě nastala tato plnost času, náš milosrdný Pán nám, kteří jsme čtyřicet let žili v ateistickém, resp. protináboženském politickém prostředí, dal tento nádherný dar. Dar, který ani nyní, po více než dvaceti letech od této události, neumíme pochopit, docenit a také za něj místo častého naříkání a skuhrání být vděční a děkovat. Jedná se o **dar svobody** – nejen politické, ale svobody ve všech oblastech včetně svobody náboženské.

Úplná svoboda církve umožnila navázat na všechny dobré tradice v naší vlasti, ale také na aktuální zkušenosti, znalosti a dění v zahraničí. Je dobré si uvědomit, co všechno následovalo po kanonizaci svaté Anežky v naší církvi:

- 1) **Církev vystupuje veřejně** a její členové vstupují do společenského, politického i hospodářského života v naší vlasti.
- 2) Dochází k **normalizaci vztahů mezi církví a státem**
 - do Prahy se vrací papežský nuncius
 - naše republika má velvyslance u svatého stolce
 - obsazování míst (farářů atd.) nepodléhá kontrole státu, ale je pouze záležitostí církve
 - papežové poprvé v historii navštěvují naši zemi – dokonce 3x a jsou plně přijímáni složkami politickými, společenskými i médii
 - stát uznává církevní svatební obřady a již je není třeba opakovat na úřadě atd.
- 3) **Obnovuje se liturgický život** včetně plného zavedení závěrů a dokumentů II. vatikánského koncilu
- 4) Je velký **rozmach organizační výstavby i přestavby církve**
 - dochází k plnému obsazení všech biskupských stolců,
 - vzniká Česká biskupská konference (včetně komisí a dalších orgánů),
 - členem ČBK jsou též biskupové řecko - katolické církve i biskup pro Čechy v zahraničí
 - jsou založeny dvě nové diecéze,
 - vznikají nové farnosti
- 5) **Obnova řeholních řádů a řeholního života**
 - Obnovují se řeholní komunity z členů, kteří žili mimo kláštery, na pomoc přichází řeholníci ze zahraničí, obnovují se noviciáty
 - Řehole a kongregace plně navazují na své nejvyšší orgány, ale také rozvíjejí svou spolupráci horizontálně (regionálně)
 - Do naší vlasti přichází řada nových řádů a kongregací (trapisté a další) a zakládají i nové kláštery
 - Obnovují se společenství laiků a vznikají i nová církevní hnutí a komunity (např. sekulární instituty apod.)
 - Obnovují se exerciční domy, ale jsou i nové možnosti – např. krátkodobé pobyty laiků v řeholních komunitách

6) Rozvoj práce s mládeží

- Nově vznikají diecézní centra mládeže
- Obnovuje se činnost Čs. orla, skautu
- Konají se celostátní setkání mládeže (s početnou účastí),
- Mládež se plně zúčastňuje mezinárodních setkání se sv. Otcem, ale i dalších (Taizé atd.)
- V mnoha farnostech, kongregacích a řádech je mládeži věnována velká pozornost
- Vznikají i speciální zaměření, např. nízkoprahová centra pro volnočasové aktivity mládeže

7) Rozvoj činnosti ve farnostech

- Obnovují se tradiční farní aktivity – duchovní cvičení, biblické hodiny, poutě a poutní zájezdy (i do zahraničí), schůzky ministrantů
- Nově vznikají komunitní centra zaměřená na různé skupiny – děti, mládež, seniory,
- Mnoho činnosti je zaměřeno i pro zájemce, kteří nejsou členy církve - např. „Kursy Alfa“, sportovní akce (zejména pro mládež), ale též pěvecké a hudební sbory, pořádání koncertů nebo divadelních představení

8) Mezinárodní spolupráce

- Především byla obnovena misijní činnost – modlitby, sbírky, vysílání misionářů, dobrovolnická činnost, voluntaristé, vlastní projekty i spolupráce na mezinárodních projektech
- Mnohočetná je účast členů naší církve v ústředních orgánech církve a v mezinárodních organizacích
- Účast na zahraničních a mezinárodních akcích nelze ani zmapovat
- Čeští kněží spolupracují s krajany
- V naší republice jsou bohoslužby pro cizince a na četných místech i společenství cizinců
- Četné a oblíbené jsou zájezdy na poutní místa v zahraničí (Svatá země, Lurdy, Fatima, Medžugorje a další)
- Pestrá a různorodá je spolupráce se Slovenskou republikou (semináře, symposia, noviciáty, vydavatelská a publikační činnost, poutě, návštěvy, společné akce)

9) Média a vydavatelská činnost

- Církev vydává vlastní noviny a časopisy a to na úrovni celostátní, diecézní i farní (mnohé se speciálním zaměřením např. na mládež)
- Církev má svou vlastní televizní stanici i rozhlas
- Náboženská tematika je v řadě pravidelných programů ve veřejnoprávních médiích, ve kterých často vystupují i církevní představitelé
- Velká pozornost je u mimocírkevních médií tradičně věnována průběhu vánoc a velikonoc, ale také velkým církevním událostem, např. návštěvě papeže, jeho volbě, nebo průběhu blahověštění apod.
- V neděli jsou Českým rozhlasem přenášeny bohoslužby
- Církev má svá nakladatelství a vydavatelství, takže bylo vydáno vše, co v předchozím období nebylo možné a průběžně se vydávají i novinky.

10) V oblasti školství

- Byly obnoveny teologické fakulty v Praze a Olomouci a začleněny zpět do univerzit
- Byla založena nová teologická fakulta v Českých Budějovicích v rámci Jihočeské univerzity
- Na těchto fakultách byly zavedeny další obory i nové formy studia např. kombinované (při zaměstnání)
- Byly obnoveny semináře (i řádové)
- Plně je využívána možnost studia denního i postgraduálního na zahraničních školách a institutech

- Byla obnovena církevní gymnázia a další odborné střední školy
- Byly obnoveny i nově založeny základní i mateřské církevní školy
- Bylo obnoveno vyučování náboženství
- Vznikla Česká křesťanská akademie s řadou lokálních poboček
- Řada kněží – vysokoškolských profesorů a docentů vyučuje i na dalších fakultách

11) V oblasti zdravotnictví

- Byly obnoveny církevní nemocnice
- Byla obnovena duchovní služba v nemocnicích
- V zaměření na nevyлéčitelně nemocné zavedla církev novou specializaci – hospice, které si získaly respekt i u státních orgánů

12) V sociální oblasti

- Charita rozvinula svou činnost po celém území ČR (jako diecézní, oblastní, městské a farní) s mnohačetným zaměřením zejména na jednotlivce i rodiny v tíživých životních situacích včetně cizinců, uprchlíků a humanitární činnosti směřované do zahraničí
- V sociální oblasti (neziskovém sektoru) došlo k velkému propojení a pochopení mezi křesťany a ostatními lidmi, ale také mezi organizacemi, institucemi i jednotlivci
- Byla založena speciální organizace paliativní péče pro ty, kteří chtějí zemřít doma

13) Nové okruhy činnosti církve

- Služba kaplanů v čs. armádě – zejména v jejich zahraničních misích (URNA – Útvary rychlého nasazení)
- Služba kaplanů v policejních složkách včetně hradní stráže

14) Obnova, nová výstavba kostelů, farních budov a dalších památek

- Církev spolupracuje se státem na obnově a údržbě církevních památkových objektů (projekty, financování atd.)
- Církev spolupracuje s městskými a obecními úřady při obnově a údržbě kostelů, farních budov a často také při jejich společném využívání
- Mnoho objektů – kaplí, kapliček, křížů je opravováno a udržováno různými spolky nebo i jednotlivci
- Byla postavena řada nových kostelů, kaplí i dalších budov, např. komunitní centra

15) Ekuména

- Spolupráce se výrazně prohloubila na všech úrovních – celostátní, diecézní i farní
- V médiích jsou často společné pořady i postupy
- Běžnou je spolupráce v nemocnicích a armádě (kaplani)
- Česká biblická společnost – vydává publikace pro všechny křesťanské církve

16) Majetek a finance

- Stát vrátil v roce 1990 (v I. etapě) církvi potřebné a požadované prostory – zejména kláštery, kostely, ale i další
- Církev využívá granty i jiné finanční podpory k činnosti zejména v oblasti sociální, zdravotní a kulturní.
- V poslední době (2012-13) dochází ke konečnému vypořádání církevního majetku a financování.

Závěrem: Díky Bohu za toto vše. Díky svaté Anežce za její přimluvy a za vše, co se podařilo. Dokonce i ukázat většinové ateistické společnosti, že křesťanům nechybí tvůrčí láska. Kéž by se nám ještě podařilo právě v této době **zvěstovat všem radost** – radost pro všechny lid (Lk 2,10).

František Reichel

Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, tady a ve všech Tvých kostelích na celém světě, a chválíme Tě, protože svým Svatým Křížem jsi vykoupil svět.

Společenství	Příjmení	Jméno	Profes	Výročí profese
Plzeň	Ptáková	Jindřiška	26.12.1948	65
Plzeň	Kroyová	Anna	01.10.1958	55
Praha PMS	Lendrová	Růžena	07.10.1973	40
Havířov	Svobodová	Eliška	28.12.1978	35
Olomouc	Hradilová	Marie	04.10.1988	25
Olomouc rodiny	Janíčková	Marie	04.10.1988	25
Praha - Krč	Ječmen Ing.	Petr	01.11.1988	25
Praha Spořilov	Mlčoch	Lubomír	06.12.1988	25
Moravská Třebová I	Bílek	Jan	02.10.1993	20
Moravská Třebová I	Blažek	Jan	02.10.1993	20
Moravská Třebová I	Kirst	Pavel	02.10.1993	20
Moravská Třebová I	Kolomazník	František	02.10.1993	20
Moravská Třebová I	Ondrůšková	Jana	02.10.1993	20
Moravská Třebová I	Žilka	František	02.10.1993	20
Olomouc	Králíčková	Jana	02.10.1993	20
Opava	Winklbauer	Michal	02.10.1993	20
Praha PMS	Ludvíková	Ivana	04.10.1993	20
Praha PMS	Vachtová	Jana	10.10.1993	20
Plzeň	Lodrová	Věra	18.10.1993	20
Plzeň	Světlíková	Libuše	18.10.1993	20
Praha PMA	Borská	Ludmila	18.10.1993	20
Praha PMA	Borský	Vojtěch	18.10.1993	20
Praha PMA	Kopičková	Marie	18.10.1993	20
Praha PMA	Lesová	Irena	18.10.1993	20
Praha PMA	Matoušek	Luděk	18.10.1993	20
Nivnice	Bradáč	František	04.10.1998	15
Nivnice	Bradáčová	Marie	04.10.1998	15
Nivnice	Kadlček	František	04.10.1998	15

Nivnice	Polášková	Marie	04.10.1998	15
Nivnice	Smetanová	Anežka	04.10.1998	15
Olomouc rodiny	Cásková	Elena	05.10.1998	15
Olomouc rodiny	Hubáček	Miroslav	05.10.1998	15
Olomouc rodiny	Hubáčková	Jitka	05.10.1998	15
Praha Sv. Josef	Valášková-Rejlová	Irena	07.10.1998	15
Praha Spořilov	Pavela	Josef	10.10.1998	15
Praha Spořilov	Myslilová	Marie	07.11.1998	15
Hradec Králové	Zárubová	Ludmila	07.11.1998	15
Praha PMA	Kalousková	Jarmila	06.12.1998	15
Karviná	Kudličková	Helena	20.12.1998	15
Slatiňany	Hanušová	Ladislava	02.10.2003	10
Slatiňany	Horáková	Růžena	02.10.2003	10
Slatiňany	Horová	Ladislava	02.10.2003	10
Slatiňany	Kubatá	Jaroslava	02.10.2003	10
Slatiňany	Vosáhlová	Marie	02.10.2003	10
Slatiňany	Zita Ing.	Lukáš	02.10.2003	10
Praha Sv. Josef	Boháč	Jasoň	06.10.2003	10
Praha Sv. Josef	Boháčová	Libuše	06.10.2003	10
Praha Spořilov	Vejrostová	Alena	18.10.2003	10
Nivnice	Bršlicová	Anna	08.12.2003	10
Stará Boleslav	Novák	František	05.10.2008	5
Jihlava	Pacalová	Adéla	17.11.2008	5
Jihlava	Pacalová	Marie	17.11.2008	5
Šternberk	Šumpíková	Jana	17.11.2008	5
Zlín	Zelík	Roman	03.12.2008	5
Havířov	Pavlasová	Markéta	06.12.2008	5
Havířov	Tobiášová	Helena	06.12.2008	5
Havířov	Jeziorská	Vlasta	06.12.2008	5

GRATULUJEME A RADUJEME SE S VÁMI!

Připomínáme si 10. výročí úmrtí P. Františka Mališe, OFS

V letošním roce uplynulo již deset let od úmrtí obětavého sekulárního františkána Františka Mališe, na něhož stále s vděčností vzpomíná nejen jeho rodina, ale i mnozí z nás, kdo jsme měli možnost s touto vzácnou osobností spolupracovat.

Připomeňme si průběh jeho bohatého a službou Pánu a bližním naplněného života:

Bratr František Mališ se narodil 30. září 1922 v rodině františkánských terciářů ve Frýdlantu nad Ostravicí pod Lysou horou. Když mu bylo osm let, zemřel mu tatínek a maminka poté vychovávala dva syny ve velmi skromných finančních poměrech. Starší bratr Arnošt absolvoval po maturitě kněžská studia a krátce po vysvěcení byl v roce 1948 zatčen StB, vězněn na Mírově i v dalších kriminálech a zemřel v Jáchymově jako mučedník komunistického režimu.

František nastoupil v roce 1936 k salesiánům ve Fryštáku, kde studoval na gymnáziu. V oktávě byl zavřen gestapem a posléze totálně nasazen. Po válce maturoval, vystudoval na vysoké škole farmacii a byl přijat do zaměstnání ve Státním zdravotním ústavu, přičemž souběžně vystudoval přírodovědeckou a posléze i lékařskou fakultu Karlovy univerzity. Oženil se a manželům se narodily dvě dcery. Bohužel manželka brzy vážně onemocněla, takže dlouhá léta o ni spolu s mladší dcerou pečoval.

I při své vysoké odborné kvalifikaci nesměl Dr. Mališ z politických důvodů vykonávat žádnou vedoucí funkci. Vědeckou činností se však propracoval k habilitaci na 1. lékařské fakultě Karlovy univerzity a jako docent pak získal i tzv. velký doktorát. Přitom působil ve funkci odborného lékaře - gastroenterologa Obvodního ústavu národního zdraví v Praze 4. Mezi jeho pacienty bylo mnoho kněží (včetně těch, kteří neměli státní souhlas) a dalších věřících. Zdravotní sestrou v jeho ordinaci byla tajná boromejka – pozdější generální představená této řeholní kongregace.

Počátkem osmdesátých let vykonal br. František Mališ pod vedením P. Aloise Moce OFM kandidaturu a noviciát v Sekulárním františkánském řádu a v roce 1985 složil v SFŘ profesní sliby.

Po listopadu 1989 vystudoval br. František dálkově katolickou teologickou fakultu Karlovy univerzity a během studia přijal z rukou biskupa Františka Václava Lobkowicze v kostele P. Marie Sněžné v Praze jáhenské svěcení. Jako stálý jáhen působil v pražské hostivařské farnosti a současně jako duchovní asistent místního společenství OFS u kostela sv. Františka v Praze – Krči.

V roce 1989 byl u zrodu družstva katolických věřících CONCORDIA, později občanského sdružení CONCORDIA PAX, a deset let stál jako předseda v čele těchto humanitárních organizací.

Na přání sester boromejek vykonával od 1. října 1993 do 1. ledna 1996 funkci ředitele jejich nemocnice Pod Petřínem v Praze.

Po úmrtí manželky byl 23. 1. 1999, ve svých 76 letech, vysvěcen biskupem Františkem Václavem Lobkowiczem ve Frýdku Místku na kněze a jako kněz přidělen do služby v Kongregaci milosrdných sester sv. Karla Boromejského.

Uprostřed široké a obětavé služby po roce 2000 náhle vážně onemocněl a poslední léta života strávil v Domově sv. Karla Boromejského v Praze – Řepích obklopen láskyplnou péčí řádových sester. Zemřel 26. května 2003 a po zádušní mši svaté u Panny Marie Sněžné bylo jeho tělo uloženo na hřbitově boromejek v Řepích.

Krásným odkazem, který po sobě náš milý spolubratr zanechal, je brožura „Duchovní průvodce pro nemocné“. Této knížečky bylo již rozebráno téměř deset tisíc výtisků. (Poslední výtisky z 3. vydání lze ještě objednat v o.s. CONCORDIA PAX, Riegrova 14, 289 22 Lysá nad Labem, za 16 Kč.)

Jan Smrčina, OFS

Za dvě kávy na mezinárodní setkání františkánské mládeže

Jet na světové setkání mládeže se svatým otcem do brazilského Ria de Janiera je poměrně nákladná záležitost, takže v řadách našich mladých přátel sv. Františka se o ní ani neuvažovalo – kdo by mohl si zaplatit cestu za 50 000.-Kč?

V rámci vizitace našeho národního bratrského společenství členy mezinárodní rady SFŘ však došlo 1. června i k setkání sestry Encarnación (generální ministrině našeho řádu) a bratra Ammanuela (generálního duchovního asistenta SFŘ) se skupinou naší františkánské mládeže. Sestra Encarnación se ujala iniciativy a nabídla mladým, ať si vyberou dva zástupce ze svých řad a pošlou je na Světový den mládeže a Světové setkání františkánské mládeže (byť již je po uzávěrce). A také po přímé internetové konzultaci s hlavním ekonomem SFŘ v Římě Luciem Montim, který nabídl výrazně levnější ceny – do 1500 € za jednoho (tj. podle kursového přepočtu přibližně 38 000.- Kč) navrhla postup řešení i financování: Narychlo by nám poskytla prostředky Mezinárodní rady a my bychom vyhlásili sbírku pod heslem **Něco si odřekni - kafe, coca-colu, dortík nebo pivo a pošli 2 €, tj. 50 Kč svým mladým**. To by znamenalo při počtu více než 800 členů úhradu poloviny nákladů, čtvrtinu nechť vyberou mladí (frmol) mezi sebou, o čtvrtinu nechť NR SFŘ spolu s duchovními asistenty požádá provinciály I. řádů. A vybrané peníze jsme měli zaslat zpět Mezinárodní radě SFŘ během dalších čtyř měsíců.

Pustili jsme se s velkým nasazením všech zúčastněných do příprav, ale bohužel jsme zmeškali termín na platbu účastnického poplatku Světového dne mládeže (v přihlášce je číslo pasu vyžadováno) a časově omezenou nabídku výhodných letenek, protože jeden z plánovaných účastníků neměl platný cestovní pas a úřední procedura vydání nového se poněkud zadržela.

Národní rada SFŘ si váží této iniciativy a pomoci sestry Encarnación i důvěry Mezinárodní rady k členům našeho národního bratrského společenství a proto se obrací na ministry a další členy rad MBS s těmito prosbami:

- Navažme prakticky a konkrétně na katechezi našeho papeže Františka z 29. května, kde nás vyzývá (viz KT č. 23), abychom vyšli z individualismu a abychom si uvědomili, že **víra je dar a skutek, který se nás týká osobně, avšak Bůh nás povolává, abychom svou víru žili společně jako rodina, jako církve**:
 - 1) A proto **modleme se za mládež**, kterou přitahuje příklad sv. Františka a sv. Kláry. Obětujeme za to i svá trápení a bolesti
 - 2) **Opravdu si něco odřekněme a ušetřeme na sobě těch 50 Kč, abychom mohli naše mladé bratry a sestry podpořit příští rok**. Setkání s tím, jak se projevuje františkánské charisma ve různých kulturách a podmínkách dnešního světa, otevírá mysl i ducha. Mezinárodní setkání Františkánské mládeže jsou různého typu, vždy se koná alespoň jedno ročně. Bylo by užitečné vyslat skupinku i s animátorem a duchovním asistentem. V tuto chvíli nevíme, na kterém konci světa bude další setkání, ale **buďme připraveni lépe než letos. Řádné přihlášky se podávají zpravidla už v zimních měsících**.
- Jako výraz solidarity vás prosíme, zašlete za vaše společenství požadovanou částku (nebo i více, pokud budete mít štědré sponzory) na účet Národní rady SFŘ číslo 189969375/0300, var. symbol 20130723 **do konce roku 2013**.

Webové stránky sfr.cz

Sledujte naše webové stránky. Přinášíme na nich aktuální informace a postupně se budou otevírat dalším redaktorům. Např. sestra Hanka Reichsfeldová každý měsíc zpracovává přehledné výpisky z promluv papeže Františka. Najdete je časem pod záložkou papež František.

Dále se připravuje webový kalendář františkánské rodiny, kde budou aktualizované informace z akcí SFŘ, kde bude možné nalézt informace o čase schůzek MBS, ale také akce z prvních řádů, přátel sv. františka ve Frmolu a další.

Najdou se další ochotní dopisovatelé i v jiných oblastech? (Vaše příspěvky nebo nápady piště na adresu frantiskan@kolafa.name)

(Luboš Kolafa, formátor)

Knihy, které jsou na skladě NR SFŘ v Brně

Upozorňujeme na knihy, které je možno i objednat na adrese NR SFŘ nebo též koupit na některých akcích Národního bratrského společenství, např. na formačních seminářích v Brně. Využijte této nabídky, zejména, pokud nemáte základní dokumenty SFŘ. Rovněž tak doporučujeme knihy jako dárky pro blížící se vánoce. Zejména knihy o sv. Anežce a také knihu Jiřího Zajíce o 14 pražských mučednicích (Cena věrnosti). Kromě toho nabízíme i nášivku s logem SFŘ (70,- Kč).

Název knihy	Autor	Cena
Generální konstituce SFŘ		20,00 Kč
Řehole SFŘ		zdarma
Letáčky SFŘ	NR SFŘ ČR	2,00 Kč
Putování za svatým Františkem, 2001	Batory P.Š. OFM Cap.	5,00 Kč
Největší dílo svatého Františka	Houška P.P.A. OFM	15,00 Kč
Lehman L.	František mistr a učitel modlitby	100,00 Kč
Politika jako evangelizace - Dr. Nosek	Mlčoch L. a kolektiv	20,00 Kč
Dokumenty provincie kapucínů v ČR	provincie OFM Cap.	zdarma
"Já jsem světlo světa, ...světlo života"	Strahovská farnost	10,00 Kč
Vzrůst ke Kristu, 1. díl	Urban J.E. OFM	60,00 Kč
Vzrůst ke Kristu, 2. díl	Urban J.E. OFM	60,00 Kč
Štrůdl sv. Anežky České	Popková Štěpánka	50,00 Kč
Naše sestra Anežka	Pohunková B., Kyrálová M.	100,00 Kč
Cena věrnosti	Zajíc Jiří	80,00 Kč

Národní bratrské společenství Sekulárního františkánského řádu v České republice

adresa sekretariátu: KLÁŠTER KAPUCÍNŮ, Sekretariát NR SFŘ v ČR, Kapucínské náměstí 303/5, 602 00 BRNO

email: info@sfr.cz

IČO: 00676560

<http://www.sfr.cz>